అభిజ్ఞ

– భార్గవ చందు

6

శ్లోక నోటి వెంట అభిజ్ఞ పేరు వినగానే త్రిలోక్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. చేతన్ శ్లోకతో మాట్లాడుతూ,

"నీ దగ్గర అభిజ్ఞ ఫోటో ఉందా" అని అడిగాడు.

"గ్రూప్ ఫోటో ఉండాలి" అంటూ శ్లోక ఇంట్లోకి నడిచింది.

"ఏమైంది సర్, అంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు" త్రిలోక్ ని చూస్తూ అన్నాడు చేతన్

"నేను క్రితం డీల్ చేసిన కేస్ గుర్తొచ్చింది"

"ఏంటి సర్ అది"

"క్షేత్ర అని ఒక అమ్మాయి ఉండేది, చాలా మంచిది. కాకపోతే ఎంత మంచిదో అంత మొండిది."

"ఓహ్, అయినా ఇప్పుడు ఆవిడ ఎందుకు గుర్తొచ్చింది సర్"

"అభిజ్ఞ తీరు చూసి గుర్తొచ్చింది. అయినా అది చాలా పెద్ద కథ. ఎప్పుడైనా వీలు చూసుకుని చెప్తా, ముందు అభిజ్ఞ వాళ్ళ అమ్మా-నాన్న ఎక్కడున్నారో కనుక్కో"

చేతన్ ఫోన్ చేసి అభిజ్ఞ వివరాల కోసం కానిస్టేబుళ్ళని పంపి,

"రేపు ఉదయానికల్లా పూర్తి వివరాలు మీ ముందు ఉంటాయి సర్" అన్నాడు.

సరే అన్నట్లు తల ఊపి త్రిలోక్ బైక్ స్టార్ట్ చేశాడు.

అలా శ్లోక దగ్గర అభిజ్ఞ ఫోటో కలెక్ట్ చేసుకుని ఇద్దరూ తిరిగి ప్రయాణమయ్యారు. త్రిలోక్ చేతన్ ని ఇంటి దగ్గర దింపేసి తన ఇంటికి చేరుకున్నాడు. ఇంతలో త్రిలోక్ భార్య రూప దగ్గర్నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

"బాగున్నావా రూప" అడిగాడు త్రిలోక్.

"నేను బాగున్నానండి, నాలుగు రోజులుగా ఫోన్ చేస్తుంటే ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయట్లేదు. కనీసం తిరిగి కాల్ బ్యాక్ కూడా చేయట్లేదు, ఏమైంది?" అడిగింది రూప.

"ఏమీ కాలేదు రూప, కొంచం వేరే కేస్ పనిలో పడి బిజీ అయ్యాను"

"విన్నానండీ ఎవరిదో మధుకర్ కేస్ గురించి ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నారంటా?" కృతి చెప్పింది.

"ఏంటీ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు త్రిలోక్.

"అవునండీ.. సాయంత్రం మ్యూజిక్ క్లాస్ నుంచి కృతి ఫోన్ చేసింది, మాట్లాడిన తర్వాత చెప్పింది మీరు చాలా బిజీగా ఉన్నారని." అంది రూప.

రూప మాటలు వింటుంటే త్రిలోక్ కి ఏం జరుగుతుందో అర్థం కాలేదు.

అభిజ్ఞ ఫోన్ చేయించిందని ఊహించాడు గానీ, ఎందుకు చేసింది అనేది అంచనా వేయలేక పోయాడు.

"కృతికి ఏమైందండి" అడిగింది రూప.

"ఏమైంది? ఏమీ కాలేదు." తడబడుతూ సమాధానం చెప్పాడు త్రిలోక్.

"ఏమీ కాకపోవడం ఏంటండీ?, సాయంత్రం చాలా నీరసంగా మాట్లాడింది ఒక సారి ఫోన్ ఇవ్వండి దానికి"

"లేదు తను నిద్రపోతుంది రూప, ఉదయం నేనే ఫోన్ చేయిస్తా... మెడిసిన్ టైమ్ కి వేసుకో, నాకు వేరే ఆఫీసర్ ఫోన్ చేస్తున్నాడు మళ్ళీ చేస్తా" అని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

రూపకైతే ఏదో అబద్ధం చెప్పగలిగాడుగానీ, తన మనఃసాక్షికి మాత్రం జవాబు చెప్పుకోలేకపోయాడు. మంచం మీద పడుకుని కళ్ళు మూసుకుంటే మెదడులో ప్రశ్నల వర్షం కురిసింది.

'మధుకర్ కి ఈ అభిజ్ఞకి ఏదైనా సంబంధం ఉందా? మధుకర్ చనిపోతే అభిజ్ఞ ఎందుకు ఇంత రిస్క్ తీసుకుని మరీ కృతిని కిడ్నాప్ చేయాలి?, మధ్యలో ఈ మనోజ్ఞ ఎందుకు చనిపోయింది? మనోజ్ఞ మౌంటెనీరింగ్ చేస్తూ చనిపోతే ఈ మధుకర్ ఎవరి గురించి కనుక్కోడానికి ఢిల్లీ వెళ్ళాడు?' ఇలా ఒకదాని వెంట ఒకటి, అనుమానాలన్నీ ప్రశ్నల అవతారమెత్తి త్రిలోక్ మెదడులో కదిలాయి.

వ్యాలిడ్ పాయింట్స్ అనిపించి. తనకి వచ్చిన సందేహాలన్నీ స్టిక్ నోట్స్ లో రాసి పక్కన పెట్టి అర్ధరాత్రి సమయంలో నిద్రలోకి జారుకున్నాడు త్రిలోక్.

* * *

మరుసటి రోజు ఉదయం,

చేతన్ కొట్టిన ఇంటి గంట అలారంలా మ్రోగి త్రిలోక్ ని నిద్ర లేపింది..

"అభిజ్ఞ గురించి పూర్తి వివరాలు తెలిసాయి సర్" అంటూ చేతన్ లోపలికి అడుగులేశాడు.

"వెరీ గుడ్, ఇంతకీ అభిజ్ఞ తల్లిదండ్రులు ఎక్కడున్నారు?"

"సర్ రాజీవ్ ఇచ్చిన ఇన్ఫర్మేషన్ ప్రకారం అభిజ్ఞ తన అమ్మా-నాన్నలని వేరే ఊరు పంపించింది."

"పంపించి ఉండచ్చు చేతన్, కానీ తన బంధువులు ఇంకా ఆ ఊరిలోనే ఉన్నారు కదా, వాళ్ళ ఫోన్ నుంచి కాకపోయినా ఇంకెవరిదైనా ఫోన్ నుంచి అయినా వాళ్ళకి ఫోన్ చేసి ఉంటారు కదా, ఆ లొకేషన్ కనుక్కో" అన్నాడు త్రిలోక్.

"ఎస్ సర్" అంటూ రాజీవ్ కి ఫోన్ చేశాడు చేతన్.

"మధుకర్ చావు గురించి అభిజ్ఞ ఎందుకు మన సహాయం అడుగుతుందో అర్థం కాలేదు" అన్నాడు త్రిలోక్.

"దీనికి సమాధానం మనం కనుక్కోలేం సర్, ఆ అభిజ్ఞ మాత్రమే చెప్పగలదు" అన్నాడు చేతన్.

అభిజ్ఞ చేత నిజం ఎలా చెప్పించాలి అనుకుంటూ, వైట్ బోర్డు మీద ఏదో టైమ్ లైన్ వేస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు త్రిలోక్.

❀ ❀ ❀

3 గంటల తర్వాత చేతన్ ఫోనుకి రాజీవ్ నుంచి మెసేజ్ వచ్చింది.

"నెల్లూరు జిల్లా సమీపంలోని ఒక మారు మూల గ్రామంలో అభిజ్ఞ తన తల్లిదండ్రులని దాచిపెట్టింది సర్, ఇవే లొకేషన్ డీటైల్స్ రాజీవ్ పంపించాడు" అని త్రిలోక్ కి చూపించాడు చేతన్.

"గుడ్ వర్క్ చేతన్, రాజీవ్ కి థాంక్స్ చెప్పు చాలా త్వరగా ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చాడు. అలాగే అక్కడికి ఇద్దరి కానిస్టేబుళ్ళను పంపించి అభిజ్ఞ పేరెంట్స్ ని మోనిటర్ చేయమని చెప్పు" అన్నాడు త్రిలోక్.

చేతన్ కానిస్టేబుళ్ళని గైడ్ చేస్తూనే ఉన్నాడు. త్రిలోక్ ఏం చెయ్యాలో ప్లాన్ చేసుకుని సిద్ధంగా కూర్చుని ఉన్నాడు.

"ప్లాన్ ఏంటి సర్, ఏం చేద్దాం?" అడిగాడు చేతన్.

"అభిజ్ఞని నొప్పించడం, కృతిని వదిలిపెట్టడానికి ఒప్పించడం" ఇదే ప్లాన్.

"అర్థం కాలేదు సర్ ఎలా?" అన్నాడు చేతన్.

"సింపుల్ చేతన్, అభిజ్ఞని వీలున్నమేరా మాటలతోనే హర్ట్ చేద్దాం. తన అమ్మని నాన్నని కొడతామని బెదిరిద్దాం. తను ఎలా ఐతే నా బిడ్డని అడ్డు పెట్టుకుని నా చేత తన పని చేయించుకోవాలి అనుకుందో... దానికి భిన్నంగా తన తండ్రిని అడ్డుపెట్టుకుని అభిజ్ఞని మన దారికి తెచ్చుకుందాం" అన్నాడు త్రిలోక్.

"సూపర్ సర్, నిజమే మీకు కృతి ఎంతో, అభిజ్ఞకి తన తండ్రి కూడా అంతే కదా! ఒకే బంధం, ఒకే బాణం" అన్నాడు చేతన్.

"అంతే చేతన్, ఇంతకీ మన కానిస్టేబుల్స్ అక్కడికి చేరుకున్నారా"

"యెస్ సర్, మీరు రెడీ అంటే వాళ్ళని పట్టుకోవడమే" అన్నాడు చేతన్.

"పట్టుకోవద్దు, మోనిటర్ చేస్తూ వాళ్ళని అక్కడే ఉండమని చెప్పు" అని చేతన్ కి చెప్పి,
మనుగా పేరు మార్చుకుని తన కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేసిన అభిజ్ఞ కి ఫోన్ చేసాడు త్రిలోక్.

“హలో ఏసీపీ” అంది అభిజ్ఞ.

“అభిజ్ఞ అని అనాలా! లేక మను అని మాట్లాడాలా!” వెటకారంగా అడిగాడు త్రిలోక్.

“పేరు తెలిసింది కదా, ఇక దాచడానికి ఏముంది అభిజ్ఞ అనే పిలువు”

“అవును కృతి ఈరోజు వస్తుందా లేక రేపా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“తెలుసు ఈ స్థితి వస్తుందని” అని రాని నవ్వుని తెచ్చుకుంటూ నవ్వింది అభిజ్ఞ.

“అన్నీ తెలిసి ఒక ACP కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేయడం మూర్ఖత్వం కదా”

“మూర్ఖత్వం కాదు త్రిలోక్, నాకు వేరే మార్గం లేదు.”

“సరే ఇవన్నీ ఎప్పుడైనా మాట్లాడుకోవచ్చు, ముందు నా కూతురు నా కళ్ళముందుకు వస్తే బెటర్, లేదంటే అభిజ్ఞ ఇంకా మనోజ్ఞలను కూతుర్లుగా కన్న...” అని త్రిలోక్ చెబుతుండగా,

“అర్థమయ్యింది, నేనెవరో కనుక్కున్న తర్వాత ఖచ్చితంగా నా వాళ్ళని పట్టుకుంటావని ఊహించాను”

"వెరీ గుడ్, నీకు చాలా ముందుచూపు ఉంది. మర్యాదగా నా కృతిని తీసుకురా"

"నీ కృతి వస్తుంది త్రిలోక్, కానీ నాకు నీ సాయం కావాలి"

"చేయను, చేయాల్సిన అవసరం ఇక నాకు లేదు... నా కూతుర్ని వదలకపోతే నీ తండ్రిని పట్టుకుని తాటతీస్తా, నీవాళ్ళు చాలు నాకు నీ దగ్గర ఉన్న నా బిడ్డని విడిపించుకోడానికి"

"సరే మా నాన్నని కొడతారు, కానివ్వండి, కొట్టండి, అరెస్ట్ చేయండి!! కానీ కృతిని వదలకపోతే"

“మాటలకి వదలకపోవచ్చు కానీ నీ తండ్రి ఒంటి మీద పోలీసు దెబ్బలు పడితే వదులుతావుగా?”

"దెబ్బలకే వదులుతానా! వదలను!"

"నీవాళ్ళ ప్రాణానికి ఏదైనా జరిగితే వదులుతావా?"

"అదే జరిగితే నీవాళ్ళు కూడా ఎవరూ మిగలరు"

"ఏంటి బెదిరింపా?"

"బెదిరింపుల స్థాయి ఎప్పుడో దాటిపోయాను ఏసీపీ, ఇప్పుడు నాకు కావలసినది నిజం, న్యాయం. సూటిగా చెప్పాలంటే ప్రతీకారం."

"అర్థం లేకుండా మాట్లాడకు అభిజ్ఞ, నీకెందుకు ప్రతీకారం నిన్ను ఎవరైనా ఏమైనా చేసారా? నాకు తెలిసినంత వరకూ నీకు గానీ, నీ కుటుంబానికి గానీ ఎటువంటి అన్యాయం జరగలేదు. కాబట్టి నీ మాటలు ఇక కట్టి పెట్టి మర్యాదగా నా బిడ్డని వదిలిపెట్టు."

"ఏంటీ నా వాళ్ళకి ఏమీ జరగలేదా? గ్రేట్, ఏమీ తెలియకపోయినా చక్కగా అన్నీ తెలిసినట్లు చెప్తున్నావ్... రియల్లీ గ్రేట్"

"సరే నాకు తెలియదు, కానీ నీకు మొదట ఏం చెప్పాను. ఏం జరిగిందో వివరంగా చెప్తే సహాయం చేస్తా అని చెప్పాను. నువ్వు నా మాట వినలేదు. నా బిడ్డని నీ దగ్గర పెట్టుకుని బెదిరించావ్, అదే నువ్వు చేసిన తప్పు. సో, ఇక నీకు నేను సాయం చేయను"

"అవును చెప్పలేదు. మీకు చెప్పాలనుకోలేదు. ఎందుకంటే మీ పోలీసులను నమ్మలేను ఏసిపి, నేను ఎదుర్కొన్న పరిస్థితులు అలాంటివి"

"ప్రతీ ఒక్కరికీ పోలీసులని తప్పుబట్టడం సరదా అయిపోయింది. తప్పు చేసేది మీరు, అనేది మా వాళ్ళని. అయినా నీకేం నష్టం జరిగింది మా డిపార్ట్మెంట్ వ్యక్తుల వలన?"

"సరే ఏసిపి ఇంత దూరం వచ్చాక ఇక ఏదీ దాచాల్సిన అవసరం లేదు. నా అక్క మనోజ్ఞది హత్య, నా అక్కని చంపేశారు ఇది నాకూ, నా కుటుంబానికి జరిగిన అన్యాయం కాదా?. ఆ కేస్ గురించి ఎవర్ని అడగాలో తెలియక చాలా కష్టాలు పడి చివరికి ఒక సిన్సియర్ ఆఫీసర్ ని చేరుకున్నాను. అలా చేరుకున్న ఆఫీసర్ ఇన్స్పెక్టర్ మధుకర్. ఏం చెయ్యాలో తెలియని స్థితిలో ఉన్న నాకు ధైర్యం చెప్పి, నాకు సహాయం చేస్తున్న ఆయన్ని కూడా ఎవరో చంపేశారు ఇది అన్యాయం కాదా!" ఈసారి గర్జించింది అభిజ్ఞ.

"ఏంటి అభిజ్ఞ నువ్వు చెప్పేది, మీ అక్కని చంపేశారా? ఎలా చంపేశారు ఎవరు చంపేశారు? తను పర్వతం మీద పడిపోయి చనిపోయింది కదా!? హత్య అంటావేంటీ?"

"నేను ఆధారం లేకుండా మాట్లాడటం లేదు ఏసిపి, నా దగ్గర ఆధారాలు ఉన్నాయి. తను పర్వతం మీద నుంచి పడి చనిపోయిన మాట నిజమే! కానీ తనంతట తాను చనిపోలేదు, వేరెవరో అక్కడ ఉన్నారు, వాళ్లే మనోజ్ఞని చంపారు."

"అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్తున్నావ్, నీ దగ్గర ఏం ఆధారాలు ఉన్నాయ్"

"నా దగ్గర ఉన్నవి చిన్న చిన్న ఆధారాలే అయ్యుండచ్చు కానీ నా అక్కది మాత్రం హత్యే ఎందుకంటే మధుకర్ నాకు సహాయం చేస్తున్నారు అని తెలిసి భయంతో మధుకర్ ని చంపారు అంటే ఏంటి అర్థం?"

అభిజ్ఞ మాటలు విని ఆలోచించడం మొదలు పెట్టాడు త్రిలోక్.

ఫోన్ మ్యూట్ లో పెట్టి,

"తను చెప్తుంది కూడా లాజికల్ గానే ఉంది, నిజమే అనిపిస్తుంది కదా" అన్నాడు చేతన్ తో.

"నిజమే అయ్యుండచ్చు సర్, ఆ ఆధారాలు ఏంటో తెలుసుకుని మనం క్రాస్ చెక్ చేసి రెండు హత్యలు చేసింది ఒకరో కాదో తెలుసుకుంటే" అన్నాడు పక్కనే ఫోన్ కాల్ వింటున్న చేతన్.

త్రిలోక్ చేతన్ ని చూసి ఒకే అన్నట్లు తలఊపి,

"సరే అభిజ్ఞ, ముందు ఆ ఆధారాలు నాకు పంపించు. మనోజ్ఞ కి ఏం జరిగి ఉంటుంది అనుకుంటున్నావో పూర్తిగా దాచకుండా చెప్పు. ఈ కేస్ ఇక నేను డీల్ చేస్తా" అన్నాడు త్రిలోక్.

"కృతి రేపు ఉదయం మీ ఇంట్లో ఉంటుంది సర్" అంది అభిజ్ఞ.

అభిజ్ఞ మాట వినగానే త్రిలోక్ మొహంలో ఒక చిన్న నవ్వు, కాల్ కట్ చేసి..

"కృతి వచ్చేస్తే ఇక మన స్టయిల్ లో ఇన్వెస్టిగేట్ చెయ్యొచ్చు చేతన్" అన్నాడు త్రిలోక్.

సమాధానం గా చేతన్ ఒక నవ్వు నవ్వి..,

"ఇక ఈరోజు రెస్ట్ తీసుకోండి సర్. రేపు ఉదయం కృతి వస్తుంది కదా.... ఆ తర్వాత కేస్ సంగతి ఆలోచిద్దాం" అన్నాడు చేతన్.

చేతన్ కి మనస్ఫూర్తిగా థాంక్స్ చెప్పి

"ఇంటికి వెళ్ళు నువ్వు కూడా రెస్ట్ తీసుకో చేతన్" అంటూ అక్కడో సోఫాలో కూర్చుండిపోయాడు త్రిలోక్.

మరుసటి రోజు ఉదయం 9 గంటలకు అభిజ్ఞ కి ఫోన్ చేశాడు త్రిలోక్.

"కృతి ఎక్కడ" అని అడిగాడు.

"మీ ఇంటికి రెండు వందల మీటర్ల దగ్గర్లో ఉన్న కాఫీ షాప్ లో" అంది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ ఫోన్ కట్ చేసి, చేతన్ కి ఫోన్ చేసి,

"స్టేషన్ కి ఫోన్ చెయ్, ఇద్దరు లేడీ కానిస్టేబుళ్ళని తీసుకొని నేను ఫోన్ చేసి లొకేషన్ వివరాలు ఇవ్వగానే అక్కడికి వచ్చెయ్" అని చెప్పాడు.

గన్ తీసుకుని పరుగున కాఫీ షాప్ దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

కాఫీషాప్ లో మొత్తం 6 టేబుల్స్ ఉన్నాయి. కృతి ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని ఉంది. చుట్టుపక్కల ఐదారుగురు ఉన్నారు. త్రిలోక్ చుట్టుపక్కల చూస్తూ కృతి వైపు కదిలాడు. తండ్రిని చూడగానే నాన్నా అని ఏడుస్తూ వచ్చి మోకాళ్ళకి అతుక్కుంది. త్రిలోక్ బిడ్డని ఎత్తుకుని అభిజ్ఞ కోసం వెతకడం మొదలుపెట్టాడు.

"ఇంతలో వెనుక నుంచి హాయ్ ఏసీపీ సర్" అన్న మాటలు.

త్రిలోక్ గన్ తీస్తూ వెనక్కి తిరిగాడు.

దాదాపు ఐదన్నర అడుగుల ఎత్తు ఉన్న ఒకమ్మాయి. కళ్ళలో కోపం ఆ కోపములో కూడా స్వచ్ఛత. చిటికెడు భయం కూడా లేకుండా చూస్తూ నిలుచుంది.

"గన్ లోపల పెట్టండి సర్, నా దగ్గర మీకు దాని అవసరం ఉండదు" అంది అభిజ్ఞ.

“త్రిలోక్ ఫోన్ తీసుకుని చేతన్ కి కాల్ చేసి, కానిస్టేబుల్స్ అక్కర్లేదు. నువ్వు ఒక్కడివే ఇంటికి వచ్చేయ్, కృతి సేఫ్ గా ఉంది” అని చెప్పాడు.

* * *

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో...)

Post your comments